

TÔN MƠN VÀ THƠ PHÁP VIỆT NAM - TÌM TRUYỀN THỐNG TỰ HIỆN ĐỂ. Đối với người phương Đông, khi nói đến thơ pháp người ta nghĩ tới một kiểu văn viết chữ Hán với phong cách đặc biệt.

Thơ nghĩa là văn, Pháp nghĩa là phép tắc là cách viết chữ hay phép viết chữ với nghĩa ban đầu là phương pháp viết chữ cho đúng, đúng đắn, ngay ngắn. Theo thời gian, thơ pháp đã vượt ra khỏi ý nghĩ của bản thân văn viết chữ và trở thành nghệ thuật viết chữ đẹp, nghệ thuật đi tìm cái đẹp, cái hồn nơi mỗi chữ mỗi câu.

Do vị trí địa lý cũng như điều kiện lịch sử, sự giao lưu văn hóa giữa Việt Nam và Trung Quốc và sự tiếp xúc với ngôn ngữ nên văn dùng chữ Hán làm văn tự chính thống là chủ yếu nên ta trong suốt giai đoạn văn hóa Đại Việt. Nhưng với sự sáng tạo của riêng mình, cha ông ta đã cho ra đời hệ thống âm Hán - Việt hoàn chỉnh, tách rời âm Hán gốc. Đó cũng là tiền đề cho sự ra đời hệ thống chữ Nôm.

Thơ pháp Việt Nam bao gồm hai dòng: thơ pháp Hán - Nôm và thơ pháp chữ Việt.

Thơ pháp Hán - Nôm ở Việt Nam có từ bao giờ, tuy chưa được xác định cụ thể nhưng chúng ta có di sản thơ pháp chữ Hán, chữ Nôm do người Việt Nam sáng tạo.

日併隨蒼事改立流備覺吏情疎
現方入五經三已發眼看人悟六如僂
永漸成空嫩散為山端撒藥精唐
頭亦與推無未痛磨新盡策一枝
節眼中山水系峰里底雲烟十二
峰古孰不同呻吟病鶴半嶺何事起來

